

Enhed
Jura og International

Sagsbehandler
Maria Schultz

Koordineret med

Sagsnr.
2021 - 6322

Doknr.
701573

Dato
22-05-2023

Ændringsforslag

til

Forslag til lov om ændring af lov om social service, lov om retssikkerhed og administration på det sociale område og forskellige andre love

Af *social- og boligministeren* tiltrådt af [...]:

Til § 1

1) I den under *nr. 37* foreslåede affattelse af § 176, *stk. 2*, ændres »§ 198, *stk. 2*« til: »§ 198, *stk. 1* og *2*«.

[Lovteknisk ændring]

Til § 3

2) I den under *nr. 9* foreslåede § 5 *b, stk. 1, nr. 1*, ændres »§§ 5 og 5 a« til: »§ 5, *stk. 1*, og § 5 a«.

[Præcisering]

Til § 4

3) I det under *nr. 2* foreslåede § 9, *stk. 3., 2. pkt.*, ændres »særlige« til: »ekstraordinære«.

[Præcisering af anvendelsesområdet]

Til § 52

4) I *stk. 1* ændres »1. oktober 2023« til: »1. januar 2024«.

[Udskydelse af lovens ikrafttrædelsestidspunkt med 3 måneder]

5) I *stk. 9* ændres »arbejdsevne« til: »funktionsevne«.

[Rettelse af fejl]

Bemærkninger

Til nr. 1

§ 176 i lov om social service (serviceloven) vedrører statsrefusion i særligt dyre enkeltsager. Med lovforslagets § 1, nr. 37, foreslås § 176, *stk. 2*, i affattet således, at det fremgår af bestemmelsen, at i udgifterne, der kan søges statsrefusion for efter § 176, *stk. 1*, indgår kommunens udgifter til efterværn efter §§ 114 og 120 i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov, medmindre kommunen har anmodet om refusion for udgifterne efter § 198, *stk. 2*, i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov. Henvisningen til § 198, *stk. 2*, i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov har til formål at sikre, at kommunen

ikke kan opnå statsrefusion for de samme udgifter efter både serviceloven og det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov. Der bør dog retteligt henvises til både § 198, stk. 1 og 2, i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov. Den manglende henvisning til § 198, stk. 1, i det samtidigt fremsatte forslag til barnets lov foreslås rettet med ændringsforslaget. Den foreslåede ændring er således af teknisk karakter.

Til nr. 2

Med § 3, nr. 9, foreslås i lov om socialtilsyn indsat en ny bestemmelse vedrørende en fast-trackordning for godkendelse af plejefamilier. Med den foreslåede bestemmelse i § 5 b, stk. 1, nr. 1-4, foreslås en række betingelser for at ordningen kan finde anvendelse. Af § 5 b, stk. 1, nr. 1, er det således en af betingelserne, at barnet eller den unge er anbragt uden for hjemmet ved en afgørelse truffet efter § 143, stk. 1, i barnets lov i en plejefamilie, jf. § 12, stk. 3, i barnets lov, der ikke er godkendt af socialtilsynet efter §§ 5 og 5 a. Henvisningen til, at plejefamilien ikke er godkendt af socialtilsynet burde retteligt være til § 5, stk. 1, og § 5 a. Denne fejl foreslås rettet med ændringslaget. Den foreslåede ændring har således karakter af en præcisering.

Til nr. 3

Det foreslås, at den foreslåede bestemmelse i § 9, stk. 3, 2. pkt., i adoptionsloven om muligheden for at frigive et barn til adoption uden samtykke inden fødslen ændres således, at det er en betingelse for at anvende bestemmelsen, at der i den konkrete sag er tale om et helt ekstraordinært tilfælde.

Med den foreslåede ændring understreges det, at en afgørelse om adoption uden samtykke inden fødslen er en yderst indgribende afgørelse, der kun kan træffes i situationer, hvor der er tale om forhold, der er yderligere skærpede i forhold til de gældende betingelser for adoption uden samtykke i lovens § 9, stk. 3. Samtidig afspejler ændringen sprogbroen i Den Europæiske Menneskerettighedsdomstols retspraksis i sager om adoption uden samtykke. Den foreslåede ændring præciserer, at det i de omhandlede situationer ikke er tilstrækkeligt, at de gældende betingelser i § 9, stk. 3, er opfyldt, men at der vil skulle være tale om helt ekstraordinære tilfælde.

Sådanne helt ekstraordinære tilfælde vil eksempelvis kunne foreligge i situationer, hvor forældrene inden for de seneste få år tidligere har fået bortadopteret et barn uden samtykke efter § 9, stk. 3, i adoptionsloven under henvisning til, at de varigt vil være ude af stand til at varetage omsorgen for barnet. Når der skal tages stilling til bortadoption uden samtykke, af det barn, som forældrene nu venter, vil der således allerede være foretaget en omhyggelig forældrekompetenceundersøgelse, der har sandsynliggjort, at de varigt er uden forældreevne. Den undersøgelse vil skulle suppleres af en aktuel forældrekompetenceundersøgelse. Dermed vil afgørelsen om adoption inden fødslen blive truffet på grundlag af flere undersøgelser, der samlet set dækker et længere tidsinterval, og således både konsoliderer og aktualiserer vurdering af, at forældrene varigt er uden forældreevne.

Der vil også kunne være tale om helt ekstraordinær tilfælde i situationer, hvor forældrene har et barn, der er blevet anbragt uden for hjemmet, og hvor forældrene vedvarende ikke har vist interesse i at have kontakt med barnet, heller ikke selvom kommunen har arbejdet for at etablere kontakten. I denne situation har forældrene over en længere periode udvist mangel på forældreevne i et omfang, der betyder, at der er formodning og nærliggende risiko for, at dette også vil gøre sig gældende i forhold til det barn, som forældrene nu har på vej. Understøttes dette af en ny undersøgelse, der viser, at forældrene varigt vil være ude af stand til at varetage omsorgen for barnet, er der tale om et helt ekstraordinært tilfælde, hvorfor betingelserne for inden

fødslen at træffe afgørelse om at frigive barnet til adoption uden samtykke er opfyldt.

Det skal understreges, at den omstændighed, at forældrene tidligere har fået bortadopteret et barn, eller at de har et anbragt barn, som de ikke har kontakt med, ikke på nogen måde kan danne selvstændigt grundlag for, at der træffes afgørelse om frigivelse til adoption af det barn, som de nu venter.

Er der tale om forældrenes første barn, vil kravet om, at der skal være tale om et helt ekstraordinært tilfælde, eksempelvis være opfyldt, når det på grund af en ekspertvurdering allerede inden fødslen er helt klart, at forældrene varigt vil være ude af stand til at varetage omsorgen for barnet, og at der derfor ikke er behov for at vurdere relationen mellem barnet og forældrene.

I de nævnte situationer vil afgørelsen om frigivelse af barnet til adoption forudsætte, at adoptionen vil være den bedste løsning for barnet, og der vil blive stillet meget store krav til grundlaget for afgørelsen. Samtidigt vil det skulle sikres, at Danmarks forpligtelser i forhold til barnets bedste og retten til familieliv efter FN's konvention om barnets rettigheder og Den Europæiske Menneskerettighedskonvention er overholdt.

Til nr. 4

Med lovforslagets § 52, stk. 1, foreslås, at loven træder i kraft den 1. oktober 2023, jf. dog § 52, stk. 2.

Med ændringsforslaget foreslås, at ikrafttrædelsestidspunktet udskydes med tre måneder, således at ikrafttrædelsesdatoen vil være den 1. januar 2024, jf. dog lovforslagets § 52, stk. 2. Den foreslåede ændring er begrundet i, at ikrafttrædelsestidspunktet for forslaget til barnets lov (L 93) med et ændringsforslag hertil foreslås udskudt til den 1. januar 2024.

Til nr. 5

Med lovforslagets § 52, stk. 9, foreslås, at ved administrationen af § 13 f, stk. 12, nr. 3, § 32, § 68 a, stk. 4, 1. pkt., § 69 j, 11, 1. pkt., og § 75, stk. 4, i lov om aktiv socialpolitik efter lovens ikrafttræden indgår udbetaling af tabt arbejdsfortjeneste til personer, der i hjemmet forsørger et barn under 18 år med betydelig og varigt nedsat fysisk eller psykisk arbejdsevne eller indgribende kronisk eller langvarig lidelse efter den hidtil gældende § 42 i lov om social service, jf. lovbekendtgørelse nr. 170 af 24. januar 2022.

Ved en fejl fremgår det, at bestemmelsen, at der er tale om et barn med betydelig og varigt nedsat fysisk eller psykisk arbejdsevne. Der skulle rettelig stå betydelig og varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne. Med ændringsforslaget foreslås denne fejl rettet.